

Ο Αϊ-Γιώργης ο καβαλάρης

Σε μια μακρινή χώρα, ζούσε ένα όμορφο και γενναίο παλικάρι. Ήταν αξιωματικός και είχε ένα περήφανο άσπρο άλογο. Καλπάζοντας, λοιπόν, μια μέρα έξω από την πολιτεία, σπαιμάτησε από τομα τραβώντας δυνατά τα χαλινάρια του ζώου. Μια όμορφη κοπέλα, δεμένη σ' ένα δέντρο, έκλαιγε με λυγμούς. Το πονόψυχο παλικάρι ξεπέζεψε και θέλησε να τη βοηθήσει.

–Φύγε γρήγορα, παλικάρι μου, σε λίγο έρχεται το θηριό να με φάει! είπε η κοπέλα με σπαραγμό.

Ο καβαλάρης θέλησε να μάθει ποιο ήταν το θηριό, και η κοπέλα τού εξήγησε:

–Είμαι η κόρη του βασιλιά αυτής της πολιτείας μπροστά σου. Μια κακιά τύχη δέρνει την πολιτεία μας. Ένας άγριος δράκοντας, θηριό πελώριο με φτερά και δόντια στη ράχη του, ζει σε μια σπηλιά έξω από τα κάστρα και, κάθε τόσο, ζητάει να του παραδώσουν μια κοπέλα, διαφορετικά θα μπει στην πολιτεία να την καταστρέψει. Αυτή τη φορά ο κλήρος έτυχε σε μένα, γι' αυτό είμαι τώρα εδώ, είπε η κοπέλα με κλάματα.

Τότε ο αξιωματικός ανέβηκε στο άλογό του, σήκωσε το κοντάρι του και μόλις φάνηκε το θηριό, το σκότωσε. Έπειτα έλυσε την κοπέλα και την πήγε στον πατέρα της.

Ο βασιλιάς κι όλοι οι κάτοικοι της πολιτείας ζήτησαν να μάθουν πώς το παλικάρι κατάφερε να νικήσει.

–Εγώ είμαι χριστιανός, πιστεύω στον Ιησού, κι αυτός με βοήθησε να νικήσω το δράκο. Πιστέψτε κι εσείς στο Χριστό και θα σας βοηθάει να νικάτε το κακό.

–Αυτός ήταν ο Αϊ-Γιώργης, ο καβαλάρης, μου εξήγησε η γιαγιά μου. Όταν, παιδί μου, πας στην εκκλησιά, θα δεις στα εικονίσματα τον άγιο, καβάλα πάνω στο άλογο, να χτυπά με το μακρύ του κοντάρι το δράκοντα, να σκοτώνει το κακό πνεύμα.

